

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 Budapest, IV. hímző-utca 7. sz.
 havá a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadhatók el.
 Kéziratok csak readvikáli esetben küldetnek vissza.
 Kiadó hivatal:
 Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.
 havá az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj:
 Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
 Egy évre 20.—
 Félévre 10.—
 Negyedévre 5.—
 Egy hónap 1.50

Egy szám 6 krajczár.
 Hirdetési díj: 9 hasábos petitor egy-
 neri hirdetése 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésért kü-
 lön 30 kr.
 Nyitlő: 6 hasábos sor 30 krajczár.

Kereskedelmi politikánk a berlini szerződés után.

(Két czikk.)

I.
 Mialatt Magyarország, a választási mozgalmaknak neki hevülve, éles pártkül-
 delmet vív a hatalmi arányokért, a hata-
 lom kezelői a berlini congressus zajától
 fedezve szép csendesen oly dolgokat vis-
 zenek véghez, melyek kereskedelmi poli-
 tikánkra nézve végzetes hatással lehetnek.

A pillanat döntő fontossággal bír, és
 a bécsi körök mohány kiaknázni sietnek
 annak minden előnyeit, — a mi rovás-
 sunkra. — Félő, hogy mire Magyaror-
 szági lázas álmalból felébred, a fait accom-
 pli-knak egész sorozatával fog szembesülni,
 oly fait accompli-kkal, melyek közgazdasági
 érdekeink utolsó foszlányait, melyeket a
 bécsi alkuból még itt-ott megmentettünk,
 az osztrák érdekek fogják feloldozni.

A kormányhoz igen közel álló lapok-
 ban is már fujdogál az a szél, mely a fa-
 levelet nem hiába zörgeti. — Így pél-
 dául a bosnyáksországi vasuti építkezésekre,
 valamint a családokosokra nézve oly hí-
 rek szárnálnak, melyek közül a „Hon“
 beismerése szerint is „nemelyik Magyaror-
 szágra nézve csakugyan aggasztó termé-
 szetű, mert egyértelmű lenne a keleti ke-
 reskedelem Magyarországától való eltere-
 lésével.“ — Nyilván hirdetik — ezt is
 a „Hon“ írja — hogy szent István korá-
 nája területén oly vasutak építésébe fog-
 nak haladéktalan, melyekről parlamentünk
 mit sem tud, sőt melyekkel ellenkező irá-
 nyuakat decretáltak.

Egy másik kormányparti lapban ismét
 az a hír áll, hogy Szerbiával alkudo-
 zások vannak vagy voltak folyamatban,
 avégett, hogy ezen országgal kereskedelmi
 szerződés jöjjön létre, sőt hogy Szerbia az
 osztrák-magyar vámterületbe bevonnassék;
 — és hogy ezen terv, melybe a szerb kül-
 döttek is már beleegyeztek, a magyar kor-
 mány ellenzése folytán hiúsult meg.

Nem tudjuk, mi való ezen hírekből,
 mi nem. Annyi azonban bizonyos — és
 arról e sorok írójának is tudomása van
 — hogy az osztrák iparos és kereske-
 delmi körökben élénk mozgalom kezd
 indulni a végett, hogy az új helyzetből
 merithető kereskedelmi előnyök Magyaror-
 szágnak mellőzésével Ausztria számára bizo-
 nítottassanak. Ugyanazon ügyvegyekkel kez-
 dődik a harcz, melyekkel a vámszövetség
 ügyében oly rettenetesen megverték ben-
 nünket.

Miután még mindig az a kormány
 intézi Magyarországnak sorsát, mely a vá-
 mszövetség ügyében közgazdasági érdekeink
 megvédésére teljesen képtelennek bizonyult,
 előre látható, hogy ismét óriás kudarcok
 néznünk elébe külkereskedelmi érde-
 keink tekintetében is. A magyar kormány
 szokása szerint készületlenül áll az új hely-
 zettel szemben. Fogalma sincs mit kíván-
 jon és mire irányozza törekvését, holott
 az osztrákok nagyon is tisztában vannak
 magukkal kívánalmak és törekvések te-
 kintetében. E szerint előre látható, mi
 fog következni. Nem következhetik más,
 mint az, hogy a magyar kormány az osz-
 trák érdekek vontató köteleire jut. Huzatni
 fog míg el nem bukik, s azután saját tes-
 tével seprí a földet arra a merre az osz-
 trák érdekek rohamos menete halad.

Bosznia megszállása óriási hiba volt
 mind politikai, mind pénzügyi, mind nem-
 zetgazdasági tekintetben; sőt — mint már
 e lap hasábjain ki volt mutatva — ke-
 reskedelem politikai tekintetben kétszeresen
 káros Magyarországra nézve, mivel a vil-
 ágkereskedelmi utnak természetes irányát
 mesterségesen Bécs felé hajlítja.

De ezen nagy károk mellett lehetséges
 lett volna mind Ausztriának, mind Ma-
 gyarországnak a megszállandó területen
 némi előnyöket nyerni, amennyiben ott
 természetünk számára némi eladási piac
 nyílt volna meg. — De ezen előnyök meg-
 nyerésére már alig van kilátásunk: a vas-
 uti csatlakozások úgy tervezettek, — és
 e tervekben a tehetetlen magyar kormány
 nem lesz képes változtatni — hogy túlnem
 csak nagy kerüléssel fog lehetni Bosznia
 piacára jutni, ellenben Ausztria a lehető le-
 ggye-
 nebb utakat biztosítja magának. Így
 ahelyett, hogy nyernénk, még azt a kevés
 forgalmat is elveszítjük, melylyel eddig a
 vízi összeköttetésnekél fogva bírtunk.

Azonban Bosznia kereskedelmi szem-
 pontból nem nagyfontosságú, mivel eke-
 ly fogyasztó képességgel bír, s ennélfogva je-
 lentékeny forgalomra kilátást nem nyújt.
 Sokkal fontosabb lenne ránk nézve Szer-
 bia. Mi fog Szerbiával történni? — ez most
 a lényeges kérdés. — Ha igaz az a hír,
 melyet fentebb érintettünk, hogy t. i. Szer-
 biának a monarchia vámtérletéhez csat-
 lakozása tervezett, és azt a magyar kor-
 mány meghusítottá, akkor csak sajnálko-

nunk kell a magyar kormány rövidlátósága
 felett.

Megvalljuk őszintén, hogy e hírek
 nem vagyunk hajlandók hitelt adni, és pe-
 dig azért nem, mivel százszor behozonyított
 tény, hogy a magyar kormány Ausztriával
 szemben annyira elvesztette minden tekin-
 telyét, hogy már semmit sem tud megühi-
 sítani, amit az osztrákok terveznek. — De
 ha mégis való volna, akkor a magyar kor-
 mány ismét egy oly baklövést követett el,
 a minő csak oly egynekélti telik ki, kik-
 nek az ország közgazdasági érdekei iránt
 semmi érteke sincs.

Reméljük, hogy ezen kérdésre még
 alkalmunk lesz visszatérni; mert még csak
 egy megjegyzést akarunk tenni.

A keleti háború lecsütása után a ber-
 lini békekötéssel a monarchiára és külö-
 nösen Magyarországra nézve is egy egé-
 szen új helyzet állott elő, mely politikai te-
 kintetben szerfelett nagy veszélyeket, nem-
 zetgazdasági és kereskedelmi tekintetben
 pedig óriás felelősséget involvál. A fel-
 bomlás és ujjáalakulás chaotikus forron-
 gása teljes erővel megindított keleten,
 és monarchiánk a forrongó elemek kellő
 közepébe van belülitve. Ura lesz e chaosz-
 nak, vagy el fog általa temettni, az leg-
 inkább attól függ, lesz-e államférfainkban
 elég genialitás és lesz-e monarchiánkban
 elég erő kereskedelmi érdekeink érvénye-
 sítésére.

Mi kételkedünk, hogy lesz, már csak
 azért is, mivel tapasztalatszerűleg ellenté-
 tes érdekek uralkodnak a Lajtánán innen
 és túl, és Ausztriának százados gyakorlata
 nem az, hogy érdekeinket a magáéval
 összeegyeztesse, hanem, hogy azokat meg-
 semmisítse és megölje. Ez természetesen
 antagonizmust von maga után, mely a
 monarchia erejét kifelé teljesen elzsi-
 basztja.

Mi azt hisszük, hogy ha van egy
 pont, melyben érdekeink Ausztriával azo-
 nosnak, e pont a keleti kereskedelmi hi-
 vatozatos dolog volna az antagonizmust ez
 ügyben érdekeink erőszakos megtámadásá-
 val feloldozni, és a veszélyes kockázattal
 járó keleti actiót előre is a teljes kudarc
 torkába kergetni.

Miután meg vagyunk győződve, hogy
 ez ügy rövid időn igen élénken foglalkoz-
 tatni fogja hazánk közvéleményét, — szük-
 ségesnek véljük keleti hivatusunk fő fel-
 adatait az új helyzettel szemben röviden
 megjelölni.

De erről holnap

Olasz katonai készülődések. Csak
 röviddel ezelőtt híre járt, hogy az olasz kor-
 mány a tiroli határon túl több ut mentében Friaulban és
 Valsungoban Primolanonál lőpor-aknákat ásott. —
 Most újabban megint határozott tudósítás érkezett,
 hogy az olasz kormány a Stülser-Johnon átvezető
 uton is aknákat készített. Ez mind nem ép bará-
 dságos hangulatot árul az osztrák szomszéd iránt.
 Ily „föld alatti torpedókkal“ mindenesetre nem
 szokták az utakat járvítani, mint e munkálato-
 kat az olasz munkások „hivatalosan“ művik.

Lipese, júli. 21-én.

— Saját levelezésünkből.
 Az angolok a németeket „álmódzó népek“
 nevezik, de talán az álmódzók közt vannak tisztán
 látók is, rintha delejes befolyás alatt állanak és
 ilyenkor álmaik nem egészen jelentőségek nélküliek.
 Midőn az osztrák külügyminiszter gróf Andrássy a
 congressus eszméjét fejtegette ki, itt Németország-
 ban nem volt senki, ki ne lenne látta volna, hogy
 ezen eszme nem az ő fejében eredt, hanem be-
 volt neki Gorcsakoff és Bismarck által sugár, ezen
 két miniszter volt ugy is az első, ki ezen javas-
 tot, mely különben is töök eredt, rögtön elfo-
 gadta. De nagyon csatlakozik a világ, ha azt gon-
 dolja, hogy a congressusnak főczélja az lett volna,
 Európa térfelének egy részét megváltoztatni, ám-
 bár nem lehet tagadni, hogy Oroszország a ber-
 lini békekötés által tetemesen erősödött. De fő-
 dolog Németország részéről az volt, hogy a belső
 bajok tisztáztassanak.

Igen jól tudta azt Bismarck herceg, hogy a
 német socialdemokrácia azon roppant terjedés után,
 melyet ezen párt Németországban mult évben
 nyert, nemcsak a kormány feje felibe fog nőni
 és féltelmessé leend, czélzászerűnek látta a külpolitika
 által diversiót csinálni és az embereknek eszme-
 menetét más irányba fordítani. Miként családott,
 azt az egész világ látta. — Németország nem
 nyult belé annyira az események menetébe, hogy
 gátlhatla volna azt, hogy az emberek ne érezék
 a belső nyomást, ha az orosz-török háború nem
 volt elég erős faktor arra nézve, hogy a németek
 eszmenetét a belügyekről a külügyekre for-
 dítsa, egy a congressus még sokkal kevésbé
 volt az.

Következtek a merényletek, a véletlen csapá-
 sok, a kormány kudarcjai és felségsértési perek,
 mint legelőkébb visszatükrözési a német lojalitás
 miben állásának.
 Mit nyert a kormány azon szigorúság által,
 melyet nem egyedül a socialdemokrácia, de min-
 den valóban szabadelvű és haladó pártok ellen
 mozgásba hozott? De ha azt mondom: szabadelvű
 és haladó, ezen elnevezéssel nem azon két pártot
 értem, mely magát így nevezi, hanem azon embe-
 reket, kik ezen két pártot leginkább utalják, kik
 mindig látták és most is mondják és írják, hogy a
 jelen állapotok tartatlanság csak valjuk meg,
 hogy a valóságos szabadelvűség most csak a so-
 cialdemokraták, a diákság, a katonaság egy része

és azon egyének közt található, kik egy párthoz
 sem tartoznak nyíltan, de többé kevesebbé az ál-
 talam épen most nevezett néposztályok közzé
 tartoznak.

Bismarck herceg a social-demokrácia terje-
 déseire és erősödésére nézve sokkal többet tett,
 mint Bebel, Liebknecht, valamennyi social-demo-
 krata újsg és még Lassalle is. Junius 2-dika óta
 a social-demokrácia a külföldön is keltett röko-
 szenvet, és legközelebb oly helyekről érkeztek
 pénzbeli segítségével a social-demokrácia pénz-
 alapja nagybővítésára, jelesül igen sok jött Angli-
 ából, Franciaországból, Olaszországból, Svájczból,
 Belgiumból egy hét alatt Geib 5000 frankot kü-
 lött, a szegény Barcelonaiak 975 frankot küldö-
 ték, még Magyarországból, Budapestről, is küldet-
 tek be öszszegtek. A social-demokrácia most azon
 helyzetben van némi tekintetben, mint a törökök
 tavaly, kikhez mindenütt érkezett a segélyezés.
 Bismarck herceg annak reclamat és propagandát
 csinál, szigorú kormány rendeletét által.

Vajjon mikép érezheti magát Vilmos császár
 és az ő birodalmi kancellárja? Vajjon hiszik-e
 még, hogy minden német oly nagy és jó emberek-
 nek tartja őket, mint ezt a szoldos lapok akarták
 a világgal elhitetni.
 A „Berl. Fr. Pr.“ kiszámította, hogy június
 másodikika óta felségsértésért történt elítélések száma
 egy hó alatt, azaz július 2-ig 287 évi fogásig ész-
 tendőt foglal magában, ezek közt 64 esik olyanokra,
 kiket social-demokratának tartanak, de kik tá-
 gadják, hogy ezen párthoz tartoznak, csak 21 év
 esik bevallott social-demokratákra, a többi 202 év
 ezen pártion kívül esik.

De még másképp is csinált a social-demo-
 krátia üldözése propagandát ezen pártnak. Már tavaly
 a Döhring eret átszédítette a social-demokratához
 és egyetemi ifjusgok, később a gymnasisták is a
 megtértekhez tartoztak, most pedig már a nép
 és polgár iskolákban is át vándorolt a social-d-
 mokrácia eszméje, mint ezt a következő példa
 mutatja.

Markranstádtben egy tanító tanítványait val-
 lóssásgára inté, és a többek közt azt mondá,
 hogy a vallástalanság az erkölcsöket meg-
 rongja s az emberekkel király gyilkosokat és
 social-demokratákat csinál. Erre egy kis 11
 éves fiú felszólt és azt mondá, miszerint
 mit sem akar arról hallani, hogy a social-
 demokratákat gyalázzák, mert ő és apja, mind-
 ketten socialdemokraták. — A tanító a fiút
 meg akarta fenyeíteni, de ekkor az egész fiú sereg
 felzudult s teli torokkal kiáltottak: „Mi mindnyá-
 n socialdemokraták vagyunk.“ A tanító azonnal
 feljelenté ez esetet a hatóságok, és a kormány
 és a vizsgálóból kiderült, hogy nem csak Markrand-
 stádtben, de porosz szász tartományban, Hesses-
 tenben, Hannoverben, Brandenburgban, kivált Ber-
 linben magában, a gyermekek mindnyájan social-
 demokratáknak vallják magukat.

Most a socialdemokrácia nem négyülésezik,
 hanem apróbb öszszefuttelek vannak. Minap Ber-
 linben a rendőrség egy conventikulum nyomára
 jött, de mit sem tudott ki, mind az asztalon fekvő
 irományokat a fenyegetettek a rendőrök orra alatt
 tépték sok ezer darobokra s kiszórták az ablakon.
 De legveszedelmesebb dolog a kormányra nézve az,
 hogy most már a nők is a socialdemokrácia közé-
 állanak és elveit szerzik. Az pedig tudva van,
 hogy egy nő több proselytát csinál, mint tíz férfiú.
 L H—n.

Nemzeti népvnevelés.

Azon elvek, melyeket az ellenzék lo-
 bogójára tüzött, nemcsak a politika szűkebb
 korlátai között találják meg jogosultságuk-
 cáit, elágaznak azok a nemzet életének leg-
 belsejéből rejtkeik. Az a negyedfélszázados
 küzdelem, mely ez eszmék harcában le-
 kötte tartá a nemzet erőinek legjavát, élén-
 ken tanusodik amellett, hogy ez eszmék
 a nemzet szívverésének minden dobánásá-
 val összefüggenek, hogy ez eszméknek
 nemcsak, hogy meg van a magok létjoga,
 hanem hogy számukra a győzelem késhet
 ugyan, de el nem maradhat.

Nemzeti önállóságot követelünk első
 sorban. Ez azonban nem azt jelenti esz-
 pán, hogy szabadon rendelkezessünk a
 nemzet pénze s vére felett, hogy a nem-
 zetnek magának tartsk fel a béke és há-
 boru jogát, hanem jelenti azt is, hogy za-
 badon, mindenkitől függetlenül akarunk
 haladni a fejlődés útján, mert a jövő csak
 ez az egy uton van előttünk nyitva.

Elérhetjük pedig ezt a fej-
 lődést csak egyetlen egy mó-
 don: ha a nemzeti szellemnek
 megfelelő alapokra fektetjük
 az egész népvnevelést.
 A mi nevelésünk egy mint van,
 nem egyéb, mint rossz kopjája a tudákos
 német nevelésnek. Az atyáskodó ausztriai
 kormány hagyománya gyanánt maradt
 reánk, — sok egyéb jóval együtt. Azok a
 jó urak azt gondolták, hogy a mi nagy-
 gyatete Németországot, — mert hisz er-
 ről a nagyságról ők szivők mélyében meg-
 voltak győződve, — az magyar hazánkban
 sem fogja eltéveszteni a hatást. Azt gon-
 dolták, hogy a rendszer, mely által képe-
 sek voltak amott csendes véru phlegmas
 polgárokat nevelni, képes leend a mi vér-
 rünk heves lüktetését is meglassítani.

Van is e rendszerben a neki tulajdo-
 nitott sajtóságek közül valami, csak hogy
 az illetők ölszámították magokat, midőn a
 nemzet szellemét kihagyták kombinációjuk
 köréből. A mi népnünk szelleme a nem neki
 való eledelt meg nem bírja, s csak egy
 utalt gátat láthatott abban, mely a valódi
 fejlődésnek útját metszette.
 S midőn ennek az aerának öröksége

gyanánt officiosus népoktatóink e rendszert
 átvették, drága kincset találtak abban, mely-
 nek itt ott nagyon is erősen mutatkozó
 hiányain javítgatni el nem mulasztották
 ugyan, de melyet sokkal többre becsültek,
 semhogy részánhatták volna magokat a
 gyökeres reformra, s ezt a muzeumba való
 ócskaságot mindenesetől kidobták volna az
 ablakon.

Igy maradt aztán egész népvneve-
 lésünk olyan állapotban, hogy sem a kor,
 sem a nemzet igényeit ki nem elégítheti.

Mert épen a rendszerben, s az iskola
 által előadott tárgyakban fekszik a hiba.
 Mit tanul mai nap népiskoláinkban a
 fiú. Nézzük csak a legelső falusi iskolát,
 mely kezünk ügyébe esik, s azt fogjuk
 látni, hogy 4—6 esztendei kioldás után
 megtanul egy, hogy olvasni, írni, megta-
 nulja a négy számvetést, a templomi éneke-
 ket és imádságokat, mindenféle szertartá-
 sokkal és katekizmusokkal egyetemben. A
 következő pedig az, hogy midőn a fiú
 néhány esztendő az iskola falain kívül töltött
 írása a névalakarczokra redukálódik, szá-
 molni csak az újai segítségével tud, ol-
 vassni meg 100 közül ha egy el nem felejt.

A rendszernek szegénységi bizonyítványát
 kiállítják abban, hogy vasárnapi ismétlő
 iskolákat szerveznek. Adjanak a fiú szelle-
 mének megfelelő tápot, s olyat, melynek,
 az életbe lépven, hasznát veheti, s akkor az
 ismétlő iskolákra nem lesz szükség. A hely-
 lyet azonban elvont tárgyakkal kinnozták
 az olyan elmét, mely csak a legconerétebb
 dolgok felgöngyölítéséhez szokott, szemlélő
 tárgyakat vernek belé, míg az élet és an-
 nak minden szükségéi figyelmen kívül ma-
 radnak egészen.

Megmagyarázzák neki hosszasan, hogy
 milyen viszonyban áll az érte imádkozó
 láthatatlan egy angyalokkal, hanem arról
 nem hall egy szót is, hogy az emberi tár-
 sadalom többi látható tagjaival mi köti
 össze; megtanultaják vele a zsidó tör-
 vényhozók magokban véve szép törvényeit,
 hanem saját országának reá nézve is kö-
 telező törvényeit, saját hazájának alkotma-
 nya felől bizony eddig keveset van alkalmá
 hallania. Könyv nélkül kell előszámlálnia,
 hogy miféle jussai vannak a menyország-
 hoz, hanem hogy az edes haza földéhez
 mi köti, azt minek volna neki tudnia?

Az itt éntermet dolgokat a megvaló-
 sultástól bizonyvány meg sok idő választja
 el; kormánytól, mint a mostani, mely a
 középiskolai oktatás terén máris a classi-
 kai rendszerhez való hátrálást tüzte zászla-
 jára, sem várni sem követelni nem le-
 het, hogy ilyen szabadelvtven járjon el.
 Hanem azt megkívánhatók, hogy legalább
 az élet legmindenapibb igényeit iránt
 legyen kellő — vagy csak némi —
 tekintettel. Vannak vidékeink, melyek-
 nek egész lakossága kizárólag földmü-
 veléssel foglalkozik, s vajjon van-e nép-
 iskola ez országban, hol a fiú az ok-
 szerzü gazdalkodás legelemből alapvo-
 nalaival is megismerkedhetnék. Szántja
 földjét a hogy apja ezt reá hagyta, s
 a kor haladó kívánalmai mellett hátrama-
 radva, elveszti lassan azt is, a mit apja
 hagyott reá. Tanítatják vele az állattant,
 valaha maga a fiú is házi állatok felett
 fog rendelkezni, de nincs a hazában népis-
 kola, hol megismerkedhetnék a házi álla-
 tok gyakoribb betegségeivel, és azok gyó-
 gyításával.

Az ilyen momentumok iránt van épen
 a mi népnünknek fogékonyaság, ilyesmit
 kell vele taníttatni, s nem lesz reá szükség,
 hogy a szülőket ijesztgetéssel meg bünte-
 tészel szorítsák reá, hogy gyermekeit is-
 kolába küldjék. De nem lesz arra sem
 szükség, hogy ismétlő iskolákat tartssanak,
 mindenki a saját érdekében fogja el nem
 felejtetni a tanultakat, s fel lesz benne
 idézve az előrehaladás egyetlen biztos
 módja, a tudni, — olvasni-vágy.

Ilyenek által lehet a népben nevelni
 az értelmességet, és nem az által, ha be-
 tanultatjuk vele Azsia folyóinak meg he-
 gyekinek neveit, ilyenek által nemcsak azt
 érjük el, hogy tisztább fogalmakat szerez a
 nép sok tünemény felől, melyeket kész
 megmontásnak meg mit tudom én minek
 tulajdonítani, hanem egyszersmind oly irány-
 ban is fejlődésnek a népben az értelmessé-
 get, hogy általa a nemzeti vagyonosodás-
 nak, gyarapodásnak is biztos alapja vettetik.

Mindazáltal, egy a nemzeti szellemnek
 megfelelő neveléshez részleges alapokat állita-
 ni itt össze, nem lehet ez alkalom feladatunk,
 csak jelezni akartuk röviden, hogy mennyi
 e téren a teendő, s hogy e kérdés nem a
 legkevésbé fontos azok között, melyek gyö-
 keres, — hanem igazán gyökeres — meg-
 oldásra várnak.
 Hoitsy Pál.

Budapest, július 23.

Még mindig nem mentek az osztrák csapa-
 tok Boszniába és Hercegovinába, a min ugyan

éppen nem busulunk, sőt óhajtanók, hogy ezen
 bevonulás egészen elmaradna, noha a lapok mint
 utolsó határidőt a bevonulásra július 28-dikát te-
 szik, és az olaszok még mindig tüntetnek
 Ausztria ellen és ordítják: abasso l'Austria,
 Evviva Trieste! És a francziák még mindig
 nem hiszik, hogy Ausztriába bizni lehetessen, mert
 még mindig Német- és Muszkarizáló felé huz,
 abszolutismus ezen fő erői felé, s így még és hajtatik
 tovább és tovább a bolondok malma, mint az angol
 példabeszéd mondja és azon roppant nyáját,
 a népet, még mindig pár kuvasz és egy juhász
 oda hajítja, hová nekik tetszik, a kosok nem érik
 nem tudják, mennyi erőt van szarvakban, mert ha
 tudnák, akkor ugyan összeállva a kuvasz és a ju-
 hást arra tanítanák, hogy szilárd akarát és egyesül-
 tés is nyom annyit a labban, mint egyesek erősz-
 koskodása. De hiszen a juhok csak állatok, az em-
 ber pedig magát a terem tés urának tartja.

Hej, az a Bosznia még sok fejlődést fog
 nekünk okozni, egyre mára jönnek a hírek újabb
 meg újabb agtatiókról, melyeket ott orosz és
 szerb emissáriusok tovább fonnak. Majd
 megválik, minő sikerrel fog ott megtörténni a
 birtokrendezés és általános lefegyverezés.

Az alatt Angliában a parlamentben a
 jelen kormány és a kilepelt miniszterek, jelesül
 Salisbury és Derby lordok közt kemény vi-
 ták kerekednek, Salisbury csak nem azt mondotta
 Derbynek, hogy valótlanságot állított, de a par-
 lament többsége még is a kormány mellett áll.

Franciaországban is hatalom-
 dicvány bánt sokakat és ezen urak ürügyül fel-
 használják a francziák hiúságát. Gambetta, ki
 több ízben compromittálta magát azzal, hogy ha-
 talomra szeretne vergődni, de nem elégednek meg
 miniszteri állással, nem egyedül lápa — a „Re-
 publique française“ által. — Hanem másképp
 is mutatja, hogy a jelen miniszterium kormányzá-
 tával nincs megelégedve s hihetőleg azt kívánna,
 hogy egész Franciaország osztaán néztesül.

Valóban un dorítók ann mondhatók az of-
 ficiosus és félig officiosus lapok
 szépitgetése, midőn az olvasókkal elakarják hitetni,
 hogy minden egész rendben megy, hogy Ausztria
 Boszniát és Hercegovinát minden nagyobb baj nélkül
 fogja elfoglalni, hogy az olasz demonstrációknak
 semmi jelentőségük nincs. Ezen lapoknak jobb
 emlékező tehetőség el kellene bírnok,
 mi őket visszatartaná a hazudozástól, mert mint
 mondják: nehezebben értheti utó a sánta ebet,
 mint a hazug embert. Ne feledjék, hogy az olasz
 kormány, akárhog mondja, hogy rosziája ezen
 tüntetések, de tehetetlennek érzi magát
 azokat gátolni.

De még sokkal rosszabbul állanak a dol-
 gok Ausztria-Magyarország és Török-
 ország közt, azaz az alkudozások a két kor-
 mány közt helyből sem modulnak. Török or-
 szágnak igen jól tudja, hogy Ausztria még is
 akarja látszatát az erőszakos eszmezők-
 nek és sokkal inkább fél a világ közvéleményétől,
 mint bár melyik más kormány. Egy oly kormány-
 tól, melynek fő jellemvonása örök idők óta
 a gyáva ság és hitszegés, nem is lehet várni,
 hogy erősen lépjen fel. De Törökország azt is
 tudja, hogy Andrássy el nem kerülheti tovább a
 benyomulás elrendelését anélkül, hogy a világ
 kaczajának ki ne tegye magát és így igen
 természetes, hogy még ezen kétes helyzetet is
 Törökország lehetséggé ki fogja szákmányolni.

A muszákák végre mégis kiereszközték
 Sumla kiűtését, melyet minap csakugyan meg-
 szálltak csapataikkal.
 Pétervárról jelentik, hogy Suwaloff gróf
 vissza fog hivatni nagy követségi állomásból
 Londonból és hogy helyét Walujev fogja pótolni.
 A krakói „Czas“ pedig mint bizonyos hir-
 deti, hogy az orosz ezredparancsnokok Orosz-
 Lengyelországban tiszteljék közt Gácsország térképeit
 osztogatják ki tanulmányos véggett, nem külön-
 ben az is bizonyos, hogy Varsó árt nagy meny-
 nyiségű Krupp-ágyúk szállították az orosz-lengyel
 országi hátrók felé déli irányban.

Londonból írják, hogy Beaconsfield lord a
 neki a királynőtől adományozni szándékolt hercegi
 czímet köszönettel visszautasította és csak a terd-
 szalag rendet fogadta el, hogy végképp vissza akar
 vonulni a magány életbe, de csak az új választások
 után, novemberben. Utóául Salisbury úgróf van
 kijelölve.

Választási mozgalmak.

A budapesti belvárosi közigyi ellen-
 zéki bizottság f. hó 23-án 8 óraker este az
 „Arany Sas“ szállóban (Ujvilág-utca) ülést fog
 tartani.
 A fővárosi VI. kerületi Bobula-
 párt, mint a független iparos polgári
 középosztály pártja, szerdán, f. hó 24-én
 esti 8 óraker Zandleitner kertli helyisé-
 gében, sugárút 83. szám alatt,

Tapolca, jul. 23. (és távirata.) Tap megalakult, Kerkapó...

Páris, jul. 23. irata.) Waddington iratokat, melyeket a...

Páris, jul. 23. irata.) A halálra ítélt Hödnek határírt...

Róma, jul. 23. irata.) Minden hivati Corti visszalépés...

Berlin, jul. 23. irata.) Hatzfeld gróf van nagykövetül...

Róma, jul. 23. irata.) A tegnapi nap terjesztették, hogy...

Dortmund, jul. 23. irata.) Hans egyház tartozó, Hans legyez...

Berlin, jul. 23. irata.) Bis mar 21. augusztus elején a...

Washington, jul. 23. irata.) Helyi hírei szerint...

London, jul. 23. irata.) A stantánpolyból f. h...

Kragjevecz, jul. 23. irata.) Budapest 1878...

Róma, jul. 23. irata.) Előnkben tilt...

Bécs, jul. 23. irata.) Az osztrá...

Bécs, jul. 23. irata.) Konstáninápolyból...

Bécs, jul. 23. irata.) Konstáninápolyból...

Bécs, jul. 23. irata.) Konstáninápolyból...

Bécs, jul. 23. irata.) Konstáninápolyból...

Bécs, jul. 23. irata.) Konstáninápolyból...

Czeglédén, Pestmegyének a legnagyobb...

Gárilalárdi élete, kalandjai és harca...

A halálra ítélt Hödnek határírt...

A vádka on gyűgyesek pusztitják...

A külön magyarországi vasúti...

A bírfa fűrdőben a fenyesekkel...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

100 kényű. Nagyobb megrendeléseknél...

A Csik-Szeredán tartott kormány...

A kezeletli kerületben pártunk...

A rumi kerület az ösmeretes...

A vádka on gyűgyesek pusztitják...

A külön magyarországi vasúti...

A bírfa fűrdőben a fenyesekkel...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Sándor, sem pedig Borzeviczy Albert...

A kezeletli kerületben pártunk...

A rumi kerület az ösmeretes...

A vádka on gyűgyesek pusztitják...

A külön magyarországi vasúti...

A bírfa fűrdőben a fenyesekkel...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

ebben érdemeket. Ha párttervezet...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Magyarországi vasúti...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

Az összehívó bizottság, a kikerülő...

